

Als de blaadjes van de bomen beginnen te vallen,
denk ik aan Sinterklaas. Ik weet dat hij dan in Spanje op
zijn stoomboot stapt. Samen met heel veel zwarte pieten
zetten ze koers naar Nederland.

Ik zing heel hard en zwaai met mijn armen. Ik hoop dat Sinterklaas mij ziet. De zwarte pieten dansen en springen en gooien met pepernoten.

Mijn vriendje
vindt Sinterklaas
een beetje eng. Hij
zet zijn schoentje
liever buiten op de
stoep. Dat vind ik
best een goed idee.
Voor de pieten is
het ook veel
makkelijker: zij
hoeven dan niet
voor elk pakje het
dak op. En de
pakjes zijn nooit te
groot voor de
brievenbus of de
schoorsteen.

Dan is het pakjesavond en iedereen is er: mijn oom, mijn tante, mijn neefje en nichtje en opa en oma.

Om en om pakken we onze cadeautjes uit. Mijn moeder krijgt een keukenschort. Mijn vader sokken. En ik krijg een heel mooie raceauto. Als alles uitgepakt is, zingen we heel hard **“daag Sinterklaasje, daag, daag Zwarte Piet”**.